

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 48/2020-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. apríla 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Mojмира Mamojku, zo sudcu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcu Martina Vernarského prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Zdenkom Poštulkom, U Javoriky 976, Česká Třebová, Česká republika, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 106/2003 v období po právoplatnosti nálezU Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 254/2011-32 z 27. septembra 2011 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn.

8 C 106/2003 v období po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 254/2011-32 z 27. septembra 2011 porušené boli.

2. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 4 500 € (slovom štyritisícpäťsto eur), ktoré je jej Okresný súd Bratislava IV povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Okresný súd Bratislava IV je povinný nahradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 346,26 € (slovom tristoštyridsaťšesť eur a dvadsaťšesť centov) na účet jej právneho zástupcu JUDr. Zdenka Poštulku, U Javoroky 976, Česká Třebová, Česká republika, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Ústavnej s'ťažnosti vo zvyšnej časti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. januára 2019 doručená ústavná s'ťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „s'ťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Zdenkom Poštulkom, U Javoroky 976, Česká Třebová, Česká republika, ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 106/2003.

2. S'ťažovateľka v s'ťažnosti uviedla:

„Predmetom s'ťažnosti sú extrémne priet'ahy súdneho sporu u OS Bratislava IV č.k. 8C/106/2003, ktorý začal 15.07.2003 a skončil právoplatným rozsudkom,

ktorý nadobudol právnu moc dňa 12.12.2018. Spor trval celkovo 15 rokov a 5 mesiacov a išlo o vyporiadanie BSM rozvedených manželov. Sťažovateľka využila... sťažnosti na prieťahy podľa ust. § 62 a násl. zák.č. 757/2004 Zb. a to podaním zo dňa 09.03.2010 okresnému súdu Bratislava IV. Okresný súd... reagoval prípisom zo dňa 22.06.2010 a sťažnosť na prieťahy vyhodnotil ako dôvodnú a za prieťahy sa ospravedlnil s tým, že vec bola zaradená do zvláštneho sledovacieho režimu .

Týmto sa vec ale nijako neurýchlila a išlo iba o formálnu záležitosť.

Sťažovateľka podala preto aj Ústavnú sťažnosť, o ktorej ÚS SR rozhodol pozitívne nálezom III.ÚS 254/2011-32 zo dňa 27.09.2011 a uložil OS Bratislava IV konať bez zbytočných prieťahov a priznal sťažovateľke 3.000 euro na finančnom zadostučinení za prieťahy.

OS Bratislava IV ale nerešpektoval ani pokyn ÚS a konanie ďalej pokračovalo ešte ďalších skoro 8 rokov...

Všeobecné sudy nerešpektovali ani nález ÚS a konanie neurýchlili. Pokiaľ proces trvá nad 10 rokov, považujeme prieťahy za extrémne a máme zato, že opodstatňujú priznať z toho dôvodu aj adekvátne navýšenie 20% nad obvyklú mieru.

Vzhľadom ku skutočnostiam, ktoré som uviedla vyššie, navrhujeme, aby Ústavný súd SR vo svojom konečnom rozhodnutí konštatoval porušenie článku 48 odst.2 Ústavy SR, pokiaľ ide o neprimeranosť dĺžky procesu a zbytočných prieťahov zo strany Okresného súdu Bratislava IV v uvedenom spore a sťažnosť ako oprávnenú prijal a jej vyhovel tak, že Prizná sťažovateľke obdobne ako ESLP spravodlivé finančné zadostučinenie za morálnu ujmu spôsobenú psychickým utrpením spojeným s týmito neúnosnými súdnymi prieťahmi, obavami, trvalou úzkosťou a pocitmi tiesne a neistoty v obvyklej primeranej výške 50€ za každý mesiac procesu, od 6/2011 do 12/2018.tj. za 7 rokov a 7 mesiacov s navýšením o 20%...

Žiadame súčasne aj o priznanie primeraných trov konania na právnom zastúpení sťažovateľky, ktoré špecifikujeme takto :

Trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby / príprava a prevzatie veci, koncipovanie a podanie ústavnej sťažnosti / a dva režijné paušály./“

II.

3. Predsedníčka okresného súdu sa na výzvu ústavného súdu vyjadrila k ústavnej sťažnosti podaním sp. zn. 1 SprV 33/2020 z 18. februára, v ktorom okrem iného uviedla:

„Uznesením č. k. 8C/106/2003 – 647 zo dňa 20.12.2011 súd ustanovil vo veci znaleckú organizáciu EXPERT GROUP, s.r.o... na určenie hodnoty podniku žalovaného. Znalecká organizácia v súlade s vyššie uvedeným uznesením vyhotovila znalecký posudok č. 23/2012 a uplatnila si znalečné v sume 2.483,53 EUR.

Uznesením č. k. 8C/106/2003 – 781 zo dňa 01.08.2012 súd priznal znaleckej organizácii znalečné... Voči uzneseniu podala žalobkyňa odvolanie.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Co/476/2014 – 870 zo dňa 30.09.2014 odvolací súd napadnuté uznesenie tunajšieho súdu zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

... 14.11.2014 Krajský súd v Bratislave vrátil predmetný spis tunajšiemu súdu spolu s uvedeným rozhodnutím.

... 17.04.2015 súd uznesením č. k. 8C/106/2003 – 880 priznal znaleckej organizácii EXPERT GROUP, s.r.o. ... znalečné v sume 1.019,41 EUR.

... 10.06.2015 sa konalo vo veci pojednávanie.

... 23.09.2015 sa konalo vo veci pojednávanie.

... 13.01.2016 sa konalo vo veci pojednávanie.

... 02.02.2016 súd vec rozhodol rozsudkom... proti ktorému sa odvolala žalobkyňa aj žalovaný.

... 06.05.2016 bol spis predložený Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaniach strán sporu.

... 23.05.2017 bola vec pridelená novej zákonnej sudkyňi – JUDr. Alžbete Markovej...

... 19.09.2018 Krajský súd v Bratislave rozhodol rozsudkom... o odvolaniach žalobkyne a žalovaného.

... 05.11.2018 tunajší súd nariadil zabezpečovacie opatrenie spočívajúce v zriadení záložného práva na bližšie špecifikovaných nehnuteľnostiach v prospech žalobkyne.

Dňa 14.11.2018 bol spis vrátený tunajšiemu súdu. Súd následne doručoval rozhodnutie odvolacieho súdu stranám sporu, a toto nadobudlo právoplatnosť dňa 12.12.2018.

... 21.01.2019 podal žalovaný dovolanie voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave...

... 29.05.2019 bol spis po vykonaní nevyhnutných procesných úkonov spojených s podaným dovolaním predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o dovolaní žalovaného.

Do dnešného dňa nebol predmetný spis tunajšiemu súdu vrátený.

Nakoľko sa v súčasnosti predmetný spis sp. zn. 8C/106/2003 z dôvodu podaného dovolania žalovaným ... nachádza na Najvyššom súde Slovenskej republiky od 29. mája 2019..., neviem sa k jednotlivým úkonom vykonaným vo veci po rozhodnutí ÚS SR bližšie bez oboznámenia sa s obsahom spisu vyjadriť.

Na tomto mieste by som však chcela poukázať na skutočnosť, že odo dňa 27.09.2011, kedy ÚS SR rozhodol o porušení práv navrhovateľky... tunajší súd bezodkladne konal vo veci, avšak toto konanie bolo predĺžené z objektívnych dôvodov, – súd nemal k dispozícii predmetný spis po značnú dobu, kedy bol vypracovávaný znalecký posudok, ako aj v čase, kedy Krajský súd v Bratislave rozhodoval o odvolaniach oboch sporových strán.

Nakoľko po rozhodnutí ÚS SR Nálezom... z 27.09.2011 došlo k vydaniu rozsudku tunajším súdom..., ktorý bol rozsudkom Krajského súdu v Bratislave... potvrdený... mám za to, že právna neistota strán sporu bola odstránená a v konaní ďalšie neodôvodnené prieťahy nevznikli, a z tohto dôvodu nie je dôvodný ani nárok na náhradu škody.

Musím konštatovať, že konanie vedené na Okresnom súde Bratislava IV... vo svojom celku bolo poznačené prieťahmi, no tieto boli podľa môjho názoru odstránené po rozhodnutí ÚS SR, a teda nemohli mať preukázateľne za následok spôsobenie ujmy sťažovateľke...

Sťažovateľka žiada priznať náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.460 EUR. S navrhnutou nemajetkovou ujmovou nemôžem súhlasiť, a k otázke sťažovateľky uplatnenej čiastky ako náhrady nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch si dovoľujem poznamenať, že cieľom primeraného finančného zadostučinienia je dovriešenie ochrany porušeného

základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Vzhľadom na zistený stav konania... na Okresnom súde Bratislava IV, kedy už bolo vo veci samej rozhodnuté, a to rozsudkom... v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave..., a zároveň zohľadňujúc aj ostatné okolnosti prípadu, považujem priznanie sťažovateľkou žiadanej sumy 5.460 EUR za neprimerané...

Vzhľadom na skutočnosť, že v predmetnom konaní je podané dovolanie a spis tunajšieho súdu... je predložený na Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, nie je možné Vám predmetný spis zaslať.“

4. K vyjadreniu predsedníčky okresného súdu zaujal na základe výzvy ústavného súdu stanovisko aj právny zástupca sťažovateľky. Vo svojom podaní doručenom ústavnému súdu 27. februára 2020 uviedol, že nemôže v žiadnom prípade súhlasiť so snahou okresného súdu zľahčovať neprimerane dlhý stav právnej neistoty sťažovateľky.

5. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania v danej veci, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

6. Zákon o ústavnom súde nadobudol účinnosť 1. marca 2019 v čl. I § 1 až § 13 a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

III.

7. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

8. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

11. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

12. Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia svojich práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 106/2003.

13. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

14. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez

zbytočných priet'ahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

15. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádzala predtým z niektorých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), a to § 6, § 100 ods. 1, § 117 ods. 1 a § 119 ods. 1 OSP, ktorý platil do 30. júna 2016, a v súčasnosti vychádza najmä zo zásady vyplývajúcej z čl. 17 a § 157 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

16. V zmysle čl. 17 CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb, a v zmysle § 157 ods. 1 CSP súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

17. V posudzovanej veci nie je primárne prehliadnuteľné, že konanie sp. zn. 8 C 106/2003, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom 12. decembra 2018, trvalo 15 rokov a 5 mesiacov a priet'ahy v postupe okresného súdu v uvedenom konaní skonštatoval ústavný súd už vo svojom náleze č. k. III. ÚS 254/2011-32 z 27. septembra 2011 v čase, keď konanie trvalo 8 rokov, pričom ani táto samotná skutočnosť neovplyvnila ďalší postup okresného súdu a konanie po právoplatnosti uvedeného nálezu skončilo až po ďalších siedmich rokoch. Na základe uvedených skutočností bolo bez právneho významu hodnotiť správanie sťažovateľky či právnu a faktickú zložitosť veci.

18. V tejto súvislosti ústavný súd hodnotí postup okresného súdu ako „odňatie spravodlivosti“, pretože v právnom štáte je neprípustné, aby ani právne či skutkovo najnáročnejšie spory mohli trvať takú dlhú dobu, lebo platí zásada, podľa ktorej „oneskorená spravodlivosť je odmietnutou spravodlivosťou“ (porov. rozhodnutie ESĽP vo veci Medvedevskiy v. Ukrajina z 20. 5. 2010, bod 75).

19. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 106/2003 v období po právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. III. ÚS 254/2011-32 z 27. septembra 2011 došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

20. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

21. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej s'ťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody s'ťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

22. Ústavný súd okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných priet'ahov neprikázal, pretože táto povinnosť už bola okresnému súdu uložená v náleze č. k. III. ÚS 254/2011-32 z 27. septembra 2011. Aj napriek tomu, že vec bola právoplatne skončená, ústavný súd poukazuje na to, že podľa vyjadrenia predsedníčky súdu bolo vo veci podané dovolanie, a v prípade, že by sa vec opätovne dostala do štádia konania na okresnom súde, povinnosť konať bez zbytočných priet'ahov uložená okresnému súdu v náleze č. k. III. ÚS 254/2011-32 z 27. septembra 2011 by platila i pre ďalšie prípadné konanie na okresnom súde. Navyše treba uviesť, že v čase podania ústavnej s'ťažnosti síce vec sama bola rozhodnutá, no aktivita žalovaného okresného súdu vyčerpaná úplne nebola vzhľadom na zrušenie rozsudku vo výroku o súdnom poplatku.

23. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

24. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal.

25. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

26. Podľa § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva alebo slobody, je povinný sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Ak ten, komu bolo uložené zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, v tejto lehote priznané finančné zadosťučinenie sťažovateľovi nezaplatí, v zmysle odseku 2 citovaného ustanovenia sa zvyšuje finančné zadosťučinenie priznané ústavným súdom o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplatenia.

27. Sťažovateľka žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 460 €, ktoré odôvodnila neprimeranou dĺžkou konania, morálnou ujmu, spôsobeným psychickým utrpením spojeným s neúnosnými súdnymi priet'ahmi, obavami, trvalou úzkosťou a pocitmi tiesne a neistoty.

28. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

29. Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie primeraného finančného zadost'učinenia. Pri určení výšky primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Pri určení výšky primeraného finančného zadost'učinenia zohľadňoval ústavný súd celkovú dĺžku konania v trvaní viac ako 15 rokov, skutočnosť, že ani ústavným súdom judikované priet'ahy v postupe okresného súdu predchádzajúcim nálezom ústavného súdu neprimäli tento súd k tomu, aby zintenzívnil svoj postup vo veci a nerešpektoval ústavným súdom daný príkaz konať bez zbytočných priet'ahov. Ústavný súd prihliadol tiež na význam veci pre s'ťažovateľku, pričom konanie o vysporiadanie BSM je potrebné považovať za také, ktoré výrazne ovplyvňuje psychickú pohodu strán konania. Vzhľadom na prezentované zistenia priznal ústavný súd s'ťažovateľke primerané finančné zadost'učinenie vo výške 4 500 €, ktoré predstavuje o 50 % vyššiu sumu, ako jej už bola priznaná za priet'ahy v konaní na okresnom súde nálezom č. k. III. ÚS 254/2011-32 z 27. septembra 2011 za približne rovnaké posudzované obdobie.

30. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania s'ťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom.

31. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

32. Ústavný súd podľa § 1 ods. 3 a § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov priznal s'ťažovateľke náhradu trov konania v sume 346,26 € z dôvodu trov právneho zastúpenia, a to za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2019 (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie s'ťažnosti) v hodnote po 163,33 € vrátane dvoch režijných paušálov v hodnote po 9,80 €. Náhradu za tretí úkon právnej služby – stanovisko k vyjadreniu okresného súdu doručené ústavnému

súdu 27. februára 2019, ústavný súd sťažovateľke nepriznal, pretože obsah doručeného vyjadrenia nevyhodnotil ústavný súd vzhľadom na jeho obsah ako podanie relevantné na rozhodnutie vo veci samej.

33. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcovi sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 26 ods. 1 CSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

34. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. apríla 2020

Mojmír Mamojka
predseda senátu